

Աւագ խորանը չ'ունի իսկական խաչկալ. եղածը՝ պատարադամատոյց սեղանին թիկունքն ի վեր հաստատուած ոսկեզօծ մեծ ճաճանչազարդ մ'ըլլալով սոսկ : — Երկու փոքր սեղանները, որոնք որեւէ կոչում չունին, և որոնց վրայ պատարագ կ'մատուցուի, ի հարկին, լուր օրերու Սրբոց տօներուն, պատին մէջ ընդդռուած խորշեր են միայն : Այս երկու սեղաններուն վերեւօք, ինչպէս ակնարկուեցաւ, կան ուրիշ երկու վերնայարկ սեղաններ, Երուսաղէմի Ս. Յակոբեանց Տաճարին մէջ եղածներուն նմանութեամբ. աջակողմեանը՝ Որդւոց Որոման և ձախակողմինը Ս. Պետրոս և Պօղոս Առաքելոց անունն նուիրուած, որոնց տօներուն պատարագ կ'մատուցուի եղեր ի հնումն :

Աջակողմեան պահարանին մէջ է, հիւսիսակողմի պատին մէջ խրած, միլրաութեան սիւնազարդ կճեայ սիրուն աւաղանը, որ շինուեցաւ 1917-ին, հինին տեղը, և Յովհաննու Կարապետի պատարադամատոյց սեղանը. իսկ ձախակողմեանին մէջ, նոյնպէս, կայ պատարադամատոյց սեղան մը յանուն Ս. Ստեփանոսի :

Աւագ խորանին երկու կողմերու աւանդատունները ունին զեանափոր դարաններ, եկեղեցւոյ կահոց համար, նոյնպէս աջակողմի պահարանը : Նոյնպիսի պահարան մը կայ նաեւ եկեղեցւոյ արեւելակողմի հիմերուն ներքեւը, թրծուն աղիւսով և սրբատաշ քարերով դործուած, ուր կ'իջնուի կողմնակի սանդուղէ մը :

Գաւթին վրայ է կանանց երկատտիճան վերնատուն մը, ուր կ'տանի արեւմտեան հարաւակողմը դրուած փայտեայ արտաքին սանդուղ մը :

Աւագ դրան ներքնակողմը, բարաւորին վրայ վրձինով ներկուած է Աւետարանին սա խօսքը. «Այս է պատուէր իմ, զի սիրեսցիք զմիմիայնս, որպէս և ես զձեզ սիրեցի»։ Յովհ. Աւետ. Գլ. ԺԵ. համար 12 :

Զանդակատուն, իսկապէս, չ'ունի. տանիքին հիւսիւսային արեւմտեան անկիւնին վրայ կայ փայտեայ խեղճ փոքր տաղաւար մը, մէջը հասարակ զանգակով մը, որ կ'հնչեցուի պատն ի վար կախուած չուանի մը շարժումով :

Տաճարը կ'ըլաւարուի ելեքարականութեամբ, որուն զետեղման 400 ոսկւոյ ծախքն, 1921-ին, ամբողջովին հոգաց Հապիպ Պէյ Գաւնուկ, որուն համար զետեղուեցաւ դաւիթին